

"HE TROBAT EL SANT GRIAL DELS BEATLES!"

Apareixen cinc entrades consecutives del concert que el quartet de Liverpool va fer l'any 1965 a Barcelona

TEXT **Toni Vall**

"H

e trobat el Sant Grial!" M'ho envia per WhatsApp Miguel Navarro. Caram, penso, deu ser que l'ha envaït l'emoció per la imminent estrena de la nova

pel·lícula d'Indiana Jones! I no, de seguida m'ho explica. Miguel Navarro és un dels grans experts i col·leccionistes de Beatles del país. Incansable rastrejador, comerciant, intercanviador i fins i tot historiador. Ha escrit el llibre *18 horas de beatlemania en Barcelona*, o sigui que és un gran coneixedor de tot el que té a veure amb el mític concert del grup de Liverpool a la Monumental de Barcelona del 3 de juliol del 1965, ara just fa cinquanta-vuit anys. Doncs bé, quin és el Sant Grial, Miguel? "He trobat cinc entrades consecutives del concert!" Qui conegui una mica el món de la *memorabilia* dels Beatles sap que l'entrada del concert de la Monumental és una peça preuada pels col·leccionistes. Si està en bon estat –bon estat vol dir poc o gens arrugada, amb poques pèrdues de paper i amb la cara dels quatre membres del grup sencres–, pot arribar a valdre fàcilment 500 euros. "Això és una troballa molt probablement única a escala mundial", exclama Navarro. A què es refereix? Doncs al fet que és extremadament estrany que puguin aparèixer cinc entrades numerades consecutivament de cap concert que els Beatles haguessin fet al món durant els escassament quatre anys que van durar les seves actuacions en directe. Recordem que, cansats de l'exigència de les gires i l'assetjament dels fans, es van retirar dels escenaris el 29 d'agost del 1966 després d'un concert al Candlestick Park de San Francisco.

Navarro havia tingut abans dues entrades consecutives del concert i Pep Puvill –històric fotògraf de la Nova Cançó i autor d'unes fotos memorables del concert de Barcelona– li va comentar que probablement la seva germana Marta en guardava tres d'aquell dia i que les buscaria. "Miguel, ja les ha trobat, però són cinc en comptes

de tres!" "Quasi em desmaio", m'assegura. Es van posar d'acord amb el preu i ara ja les té. De moment, formen part de la seva col·lecció i medita si d'aquí dos anys potser poden formar part d'una eventual exposició amb motiu dels seixanta anys del concert. Però per què és tan particular aquesta troballa? Quina és la seva autèntica raresa? Primer, el fet que les entrades d'esdeveniments culturals sempre han estat un material força efímer. Poca gent les conserva al llarg dels anys. Navarro en té una vuitantena d'inventariades, o sigui que sap que existeixen. "La gent normalment les tirava, igual que les caps dels joguets, per exemple, i avui quines són les joguines antigues més preuades? Exacte, les que són

dins la seva capsa original". La segona característica de la raresa, potser la més important, és que són cinc localitats de "seient de pista" –fila 11, localitats de la 41 a la 45–, les més cares del concert, 400 pessetes cadascuna. I hi van anar cinc membres de la mateixa família. Pocs, molt pocs casos semblants devien donar-se en aquella tarda de juliol a la Monumental.

Dues mil pessetes del 1965

Parlo amb Pep Puvill, sempre encantat de recordar aquells anys i traslladar la seva memòria cap un temps en què estava tot just foguejant-se en la fotografia, amb l'anhel d'esdevenir-ne professional. "Ens va convidar el meu cunyat, que era molt gene-

CONCERT A LA MONUMENTAL.

El 3 de juliol del 1965, els Beatles van fer l'únic concert de la seva història a Barcelona. L'actuació del quartet de Liverpool no va començar fins passades les dotze de la nit i va durar 35 minuts, repartits en 12 cançons. El concert el va presentar Torrebruno i els principals teloners van ser Los Sírex.

Fotos: Pep Puvill

UN REGAL FABULÓS. El fotògraf Pep Puvill ha localitzat cinc localitats de "seient de pista" –fila 11, localitats de la 41 a la 45–, les més cares del concert, 400 pessetes cadascuna. I hi van anar cinc membres de la mateixa família.

rós". Gastar-se dues mil pessetes del 1965 era un regal fabulós, sens dubte. El seu cunyat era Guillermo Giráldez, un destacat arquitecte barceloní, mort el març de l'any passat i conegut sobretot per haver projectat la Facultat de Dret de la UB, però també el polígon de Montbau, el primer projecte de la UAB, una part important del barri de Canyelles i la Facultat d'Econòmiques de la Diagonal. Va ser company de generació d'Oriol Bohigas i de Josep Martorell i un gran amant de la música, sobretot de la clàssica –tenia abonament al Liceu i el Palau–, però també estava obert a altres ritmes: "Va veure clar que al concert dels Beatles s'hi havia d'anar", exclama el Pep, que llavors tenia 23 anys. Amb les seves dues germanes, el seu germà

petit i el seu cunyat van presenciar l'espectacle d'aquells "melenuts" –així els descrivia despectivament el règim i els seus mitjans afins– que el franquisme veia no amb mals ulls, sinó amb molt mals ulls, i que van tocar el dia abans a Las Ventas de Madrid, diuen les cròniques que en un concert força més deslluït que el de la Monumental. A Barcelona, 18.000 entrades venudes, ple de gom a gom. Poques, molt poques d'aquells milers d'entrades han sobreviscut al pas del temps. De tant en tant n'apareix alguna. El matrimoni Giráldez Puvill es va fer tips d'anar a concerts, recitals i òperes. Tota la fabulosa paperassa resultant s'ha guardat curosament durant quasi sis dècades. Però cap com aquelles cinc entrades consecutives. ●